

Ταῦτα περὶ ὧν τοῖς θειοτάτοις τοῦ μεγάλου Πα- A
τρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου Γρηγορίου λόγοις
ἠπορήσατε καὶ εἰπεῖν ἐκελεύσατέ μοι, μακαριώτατοι,
κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Τῷ ὑμετέρῳ νεύματι δικαίως
ὑπαίκων ἔφη ἐγὼ στοχαζόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀποφαι-
νόμενος. Οὐ γὰρ ἐφικνεῖται τῆς μεγάλης καὶ ὑψη-
λῆς τοῦ θεοφόρου διδασκάλου διανοίας ὁ ἡμέτερος
νοῦς, πολλαῖς ἔτι κατὰ θέλησιν ἀκίσι παθῶν βαλλό-
μενος, ὧν τοῖς μύλωφι μᾶλλον χαίρει στιζόμενος ἢ
χάρισιν ἀρετῶν καθαιρόμενος, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ
κακοῦ συνήθειαν ἔξιν λαθῶν φιλαμαρτήμονα. Καὶ εἰ
μὲν φανῶσιν ὑμῖν τινα λόγον ἔχειν τῆς ὑποθέσεως
ἄξιον, καὶ μὴ πάντῃ τῆς ἀληθείας ἀπολειπόμενον, B
τῷ Θεῷ χάρις, τῷ τὴν χαμαιζήλον (ἵνα καὶ τοῦτο
θαυματοργήσῃ) καὶ χαμαιπετῆ διάνοιαν φωτίσαντι,
καὶ λόγον σύμμετρον χαρισσαμένῳ, πρὸς τὸ χαράξαι
τὴν σύμμετρον τῶν νοηθέντων καὶ ὑμῖν τοῖς ὑπο-
τάξαι καὶ τῇ τῶν εὐχῶν βοήθειᾳ τὸ πᾶν κατορθώ-
σαι. « Εἰ δὲ οὐκ ὀρθῶς ἢ ἀτελῶς καὶ τῆς ἀληθείας
ἢ ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἀποπεπλάνημαι » (τὸν γὰρ μέγαν
καὶ θεοφάντορα κἀν τούτῳ σοι προσφέρω Διονύσιον
παρακλήτορα), « τῆς σῆς ἂν εἴῃ φιλανθρωπίας
ἐπανορθώσασθαι τὸν ἀκουσίως ἀγνοοῦντα, καὶ με-
ταδοῦναι λόγου τῷ μαθεῖν δεομένῳ, καὶ ἐπαμῦναι
τῷ μὴ αὐτάρκη δύναμιν ἔχοντι, καὶ ἰάσασθαι τὸν
οὐκ ἐθέλοντα ἀρρώστειν, (73) ἵνα καὶ τοῦτο μετὰ
τῶν ἄλλων σου καλῶν, μᾶλλον δὲ πρὸ τῶν ἄλλων,
ἀνάθημα τίμιον καὶ πάσης θυσίας αἰδεσιμώτερον
ἱερουργήσῃς τῷ Θεῷ τὴν φιλανθρωπίαν, τῷ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς παρὰ πάσης δοξαζομένῳ τῆς C
κτίσεως, καὶ μόνῃν ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν θυσίαν
τὴν εἰς ἀλλήλους φιλανθρωπίαν.

tatem sacrificaveris, qui in caelo et in terra ab omni creatura praedicatur, quique solum a nobis
postulat sacrificium humanitatem erga alios.

(73) Dionys. Areopag. *De divin. nominib.* cap. 13, p. 534, tom. I, Opp. ed Venet.

S. Maximi Scholia in B. Dionysium Areopagitam exstant inter opera ipsius Areopagitæ,
hujusce Patrologiæ tom. IV; ejus vero Computum ecclesiasticum dedimus inter supple-
menta ad Eusebii Chronicon, tom. XIX, col. 1217.

S. MAXIMI CONFESSORIS HYMNI.

(DANIEL, *Thesaur. hymnolog.*, III, 97 seqq.)

I.

Ἕγμος εὐχαριστήριος καὶ ἱκετήριος πρὸς Θεόν.
Hymnus gratiarum actionis et supplicationis ad Deum.

Λειμῶν με τλήμων' ἔσχε
Olim me beatum efficie-
Πάλαι φυτῶν ἀρίστων, Paradisus jucundarum
[bat
[plantarum,

Ἕγμος Θεοῦ μεγίστου
Ἕπ' ἀφράστῳ προνοίῃ
Ἕρωτί τ' ἰσομοίρῳ
Φῶς τοῦτ' ἐγὼ κατεῖδον,
Πλασθεὶς χοῦς γειροῦ

Καὶ πνεῦμα προσλαθῶν
[τε,

Quin Dei summi
Inenarrabili providentia
Amoreque pari
Lumen istud ego vide-
[bam,
Factus ex limo terræ
Habcnsque præterea spi-
[ritum,

in medio terrae caelique
Vivebam collocatus, heu
[mihī!
Splendebamque dei ma-
[gni
Imaginis similitudine.
Serpens autem ille pes-
[simus
Invidia vehementi blan-
[diens mihi,
Funestis consiliis
Sinistrisque verbis
Infauste susurrans mihi
Heu! me decepit
Et expulit me ex hoc loco
Pulchra voluptatis,
Et ex hortis Patris
In quibus, heu! me po-
[suerat incolam,
Omnino me exulans.
Lamentabile autem erat
[spectaculum
Animarum curiae caelesti.
Vulnus enim meum
Medicam non admittebat,
Creator autem omnium
[artifex
Amantibus me videns vi-
[sceribus
Tanquam advena venit ad
[me
Humanam invisibiliter
Sumens ex non nupta
Nativitatem Maria.
Sic quidem salvavit
Eripiens me ex crudeli
Draconis manu
Eripiens morti.
Ille fata subiit pro me
Qui divinum mandatum
Stulte transgressus eram.
Ideo suum obtulit
Amarae morti corpus.
Illius autem contrivit
Humidum caput
In fluminibus Jordanis.
Nostrorum autem crimi-
[num
Internam deformitatem
Invisibiliter purificans.
Serpens autem rursus
[impudentem
Movens caudam
Mentem meam perturbat,
Agitans se motibus
In abyssum efferentibus,
Nitens a recto deducere
Semitas viae meae.
Impure etiam stimulat
Indomitae equorum
[petulantiam
Huc et illuc ferentem.
Tentans dirigere versus
[deformitatem
Ipsam desideria cor-
[dis mei,
Versusque cupiditates
[effrenatas.
Deicereque contendens
Infirmitatem equitem
Qui regit eos habentis.
Sed incendium magnum
[accendit
Ex igniferis telis
Quae contra me micare
[facit malevolus,
In me saliens in me

Γαίης μέσον πόλου τε
Ζῶον κατεστῶς οἶμαι,
Λάμπρον Θεοῦ μεγάλου
Τῆς εἰκόνης μεθέξει.
Ὅφρις δ' ὁ παγκράτιστος
Φθόνῳ σφοδρῶ ὑφέρπων,
Ὁλεθρήσει βουλαῖς
Ἀπαισίοις τε φήμαις
Δεινῶς ψιθυρίσας μοι,
Ἐξηπάτησεν αἶμαί
Καὶ τῆς ἐκείθεν ἔξω
Ὅσον καλῆς τροφῆς με,
Ἐξ ὀρχάτων τε Πατρὸς,
Ὡν ὄψις, φεῦ, γεωργῶν,
Πάμπαν με ὀστραχίζων.
Οἰκτρὸν δ' ἔην θέατρον
Νόων σεπτῆ χορείῃ.
Ἐπεὶ δὲ τραυμα τοῦ μὲν
Ἰατρὸν οὐχ ὑπέστη,
Πλάσσης ὁ παντεχνήμων
Σπλάγχχνους ἰδὼν με θερ-
[μοῖς
Ξένως κατῆλθε πρὸς με,
Ἀνθρωπόμορφον ἀγνώως
Λαβῶν ἀπειρολέκτρον
Γέννησιν ἐκ Μαρίας.
Οὕτω δὲ γ' ἐκσαώζει
Ἀφαρπάσας πονηρᾶς
Δρακοντίης χερὸς με,
Ἀφαρπάσας μόρου τε,
Εἴμαρτα δὲ ῥ' ἐμοίγε
Προστάγματος Θεοῦ
"Ἄβουλ' ἀπεκπεσόντι,
Δι' οὗ ἔδν παρέσχε
Πικρῶ δέμας μόρω γε.
Συνέθλασε δὲ τούτου
Κάρηνον ὑδάτεσσιν
Ῥεῖθρων Ἰορδανείων.
Ἀμαρτάδων ἐμῶν τε
Ἀσχημοσύνην ἐνθα
Ἐμβαπτίτας σκοτώδη·
Ἀναιδῆς δὲ δ' ἐσαυθίης
Οὐραῖον ἐνσαλεύων,
Ἐμὸν νόον ταράττει,
Κινήμασι κραδαίνων
Ἐς βόθρον ἐκφέρουσι
Πειρῶν θ' ὑποσκελίζειν
Τρίβους ἐμῆς πορείης.
Οἰστρηλατεῖ δ' ἀνάγνως
Ἰππων βίην ἀτάκτων
Παλιμβόλως φέρουσαν.
Ὅρχαν κινῶν ἐς αἴσχη
Ἀτάσθαλα φρένας μου
Πάθη τε θυμὸ λεθρα.
Πίπτειν ἐρείπιόν τε
Ἰππηλάτην βιάζων,
Ὅς ἡνίας διοικεῖ.
Πυρσὸν μέγαν δ' ἀνάπτει
Ἐκ πυρφόρων βελέμων,
Ἄ μοι φλέγει κακῶρων,
Ἐντόσθιον σαλεύων

A Ignis mihi adhaeret.
Tu autem mihi praebes
Manum tuam populi sal-
[vatricem
Penitus extirpantem
Dolos pessimi Belial.
Tu qui olim cohibens
[flumen
Statim retrogrediens
Via retroeunti
Cladem exterorum com-
[plevisti.
Tu dividens maris
Alveum fluctibus plenum
Per eum sicco pede tra-
[duxisti
Populum tuum Israel,
Dixisti autem, et omnia
Verbo tuo adstarunt.
B Tu regis cursum inflam-
[matum
Gigantis rapidi
Luciferi ingentis.
Convertisti septuplum
[accensi
Trium puerorum camini
Ignem in abundantem
[rorem.
Perditi misertus es:
Meretricis solvisti nodum
Male castorum amorum
Amare lugentis.
Cohibuiti etiam haemor-
[rhoisse
Tuae fimbriae contactu
Perpetuum fluxum.
Suscitasti etiam ex mor-
[tuis
C Et Jairi filiam
Rursum ei spiritum re-
[stituens.
Leprosos mundasti,
Dedisti que visum caecis.
Et daemoneum expulisti
Ex virgine Sidonia.
Grabatum tulit alter
Membrorum solutione
[obtentam,
Inclinatam erigis
Daemonesque ejicis.
Socrus autem Petri
Tactu manus tu sedasti
Ardentem febrim.
Multa autem alia egisti
Quae dinumerari non
[possunt.
Quale miraculum, quod
[meae
D Restinguis flammam ardo-
[rem,
Perenni ex fonte
Rorem tuum stillans
Super prunas meas?
Hanc mihi tribue, Salva-
[tor,
Per omnem vitam
Ut memor sim tuae
Infinite bonitatis
Patrisque et Spiritus tui.
Hymnus supplicationis ad
Christum per modum
laudationis.
Vae mihi propter maia
[mea,
Rex aeternae Salvator,

Ἦρ μοι, ὅ ἐμπέφυρται.
Σὺ δ' ἀλλ' ἐμοὶ περιζῶς
Σὴν χεῖρα, λαοσῶστα.
Πρόβριζον ἐκτίμνουσαν
Δόλους πικροῦ Βελίαρ·
Στήσας πάλαι σὺ βεῖθρον
Ἀναστραφὲν τάχιστα
Παλιούτῳ πορείῃ,
Ἐργὸν ξένον τελέσας.
Ἐξήρανας θαλάσσης
Πολύβρονον σὺ χεῦμα,
Πεζὸν διεκδιβάζων
Λαὸν σὸν Ἰσραῆλον,
Εἶπας δὲ, καὶ τὰ πάντα
Λόγῳ τῷ παρήχθη·
Ἄρμα φλογὸς δ' ἐπέσχε
Ταχυδρόμου γίγαντος,
Φασαδρόου μεγίστου.
Ἦμεψας ἑπταμέτρον
Παίδων τριῶν καμίνου
Φλόγ' ἐς δρόσον βαθεῖαν.
Ἄσωτον ἠλέησας·
Πόρνης ἔλυσας ἄμμα
Κακενδέτων ἐρώτων,
Θερμὴν σακρυδρόουτης.
Στήσας καὶ αἰμορρούσης
Σοῦ κρασπέδου προσάψει
Ἄειρόσον φορυκτόν
Ἦγειρας ἐκ νεκρῶν τε
Καὶ παῖδα Ἰαίρου,
Πάλιν πνέοντα θῆκας.
Λεπρούς δὲ ἐκκάθηρας,
Τυφλοῖς τ' ἔδωκας ὄψιν.
Καὶ πνεῦμα ἐξέωσας
Κούρης Σιδωνιαίας.
Κλίνην ἐπῆρεν ἄλλος,
Λύσιν μελῶν ἀθροίσας,
Καὶ συγκύρουσαν ὀρθοῖς,
Καὶ δαίμονας διώκεις.
Καὶ πενθερῆ: δὲ Πέτρον
Ἀφῆ χερὸς σὺ παύσας
Θερμανσίην φλογώδη.
Πλείω δ' ἤρυσας ἄλλα,
Ἄριθμὸν ὅσα φεύγει.
Τί θεῦμα, εἰ κ' ἐμοῖο
Ψύξεις φλογὸς πυρεῖα,
Ἄεννάου κρατῆρος
Δρόσον τῆν σταλάξας
Ἐμοῖς ἐπ' ἀνθρώκεσσιν;
Ἦν μοι φέροις, Σωτήρ,
Πᾶσαν σὺ γ' ἐς βιωτήν,
Ὅπως τῆν ὑμνήσω
Ἄκραντα χρηστότητα
Πατρός τε καὶ πνοῆς σῆς.
II.
Ἦμνος ἐκετήριος εἰς
Χριστὸν, ἐν εἰδει ἐξ-
ομολογήσεως.
Ὁμοι ἐγὼ κακῶν μου,
Ἄνας ἀναρχε Σῶτερ,

Ἄβουλλίης φρενῶν τε
 Καὶ δουλικῆς ἀνάγκης,
 Κακοσχόλου τε μόχθου,
 Μάταιος ὄν γ' ὑπέστην,
 Ἐκ παιδῶθεν καθείρξας
 Δειναῖς πέδασι ἐμαυτὸν
 Κακοτρόπου βιωτῆς,
 Πλάτων τε ἡδ' ἐρώτων.
 Ὄμην ἀριστος εἶναι
 Οἰκῶν καλῶν δομήτωρ,
 Ὑπερφῶν τε πύργων.
 Θεμέθλων, ὄν δ' ἐβάλλον,
 Οὐ πέτρα ἦν σταθηρὰ,
 Στηριγμὸν ἐντιθείσα,
 Ἄλλ' ἄμμος, ἦν βάλιστα
 Δουνοῦσι μὲν γ' ἀήται,
 Πηγαῖα δ' αὖ ῥέεθρα
 Ῥοιζηδὸν ἐλκύουσι,
 Βροχὴ ἰδ' ἐμπεσοῦσα
 Ἐξυγρον ἐμφανίζει.
 Πίπτουσι δ' ἐνθεν οἴκοι,
 Ἐρείπια στέγη τε
 Οἰκτρῶς δόμων ὄρῃται.
 Τίνες δ' ἄρ' ἦσαν οὔτοι,
 Ἐκτιζον οὖς κακόφρων
 Ψυχῆς ἐμῆς ὀλέθρῳ;
 Αἰθῶδες ἦν κραδίης
 Βούλημ' ἀμαρτάδεσσιν
 Ἄει ἐφησυχάζον.
 Λευκάζον ἦγ' ὀθνεῖον
 Ἐξω φέρουσα χρῶμα,
 Ὑπουλον ἀγνοοῦσι
 Μορφάζετο φρόνημα
 Ἐντόπιον καλύπτον
 Ἀττήμονα πρόσοψιν,
 Ὑπόκρισιν κεν εἶποις
 Παντὶ ἀποτρόπαιον.
 Οἰκέτριδας δὲ εἶχον,
 Δόξης ὅσοις μέμλε
 Ψευδωνύμου, φύσσης τε,
 Καὶ ἡ πάλαι τυφῶνα
 Πόλοιο ῥίψεν αἴψα
 Ἐωσφόρον σκοτώδη
 Κρίσει Θεοῦ δικαίᾳ.
 Παιδες δὲ τοῖς ἔησαν
 Νήριθμοι τῆδε κοῦραι,
 Πειθήνιον διδοῦσαι
 Οὐδ' ἀσ κακῶν ἐφετμαῖς.
 Τῆμος βροχὴ δ' ἰούσα
 Πνεύσαντες ἡδ' ἀήται
 Ῥέεθρά τ' ἐμπεσόντα
 Ἐσεισαν ἐκ θεμέθλων,
 Ἀπαίσιον τύρνεμα,
 Καὶ πτώμα ἦν ξένον μοι,
 Ψυχῆ δ' ἐμῆ δλισθος,

Ei desideriorum impru-
 [dentiam
 Et servilem necessitatem
 Laboremque vanum,
 Ego insensatus hunc sus-
 [ceperam,
 Ab adolescentia vinciens
 Funestis catenis meip-
 [sum
 Vitæ perversæ
 Amorumque exitioso-
 [rum.
 Mihi ipsi videbar opti-
 [mus
 Domorum speciosarum
 [structor,
 Altarumque turrium.
 Fundamentum ponebam,
 Petra vero non erat firma
 In futuram ædificii col-
 [locata,
 Sed arena : hanc autem
 [facillime
 Flatu suo venti dejiciunt,
 Flumina vero ex adverso
 [scatentia
 Cum fragore præcipitem
 [trahunt,
 Ecce pluvia veniens
 Liquescere arenam de-
 [monstrat.
 Ideo cadunt domus
 Tectumque dirutum
 Domorum triste contem-
 [platur.
 Quænam ergo erant istæ
 [domus
 Quas insensatus ædifica-
 [bam
 Animæ meæ damno?
 Petra fundamentalis
 Cordis mei, iniquitatibus
 Semper innitebatur.
 Mundabamenim exterum
 Ferens extra colorem
 Plagam interioremigno-
 [rantibus
 Sapientiam simulabat,
 Intus protegentem
 Turpe spectaculum,
 Hocque hypocrisim di-
 [ceres
 Omnibus detestabilem.
 Damnososque habebam
 [hospites
 Quibus curæ erat gloria
 Falsa, vanaque jactantia
 Quæ olim exardescens
 De cœlio subito præcipi-
 [avit
 Luciferum tenebrosum
 Justo Dei judicio.
 Istis filii erant
 Innumeræque filiar
 Facilem præbentes
 Aurem malorum consi-
 [liis.
 Tunc veniens pluvia
 Ventique flantes
 Flumina irruentia
 Ex fundamentis avulse-
 [runt.
 Lamentabilis congeries
 Ruinaque ingens super-
 [erat mihi,
 Animæ autem meæ præ-
 [iceps via.

A Ἄγειρον ἢ τοσαύτην
 Βλάβην ἐνοικον αὐτῇ
 Θυμὸν τ' ἄνωθεν αἶνόν
 Βροτησίαν τε ἔχθραν.
 Πέτραν δὲ νῦν διέγων
 Θεμέθλον ἐμβαλέσθαι,
 Σώζοιτο ὡς ἂν οἶκος,
 Λίθους ἔχων ἐκείνους
 Οἱ τίμιοι ἔασι,
 Χρυσῷ ἰδ' ἀργύρῳ τε
 Κεκοσμένοι ἀχράντως,
 Πλουτισμὸς εὐσεβοῦσιν,
 Ὀλδος τε ὁ κράτιστος.
 Τί γὰρ σαοφροσύνης
 Κρεῖττον σεμνῆς κατ-
 [έστη;
 B Ἦς ἐκτός οὐ θεᾶσθαι
 Θεὸν γ' ἐνὶ βροτοῖσι.
 Ταπεινότητος αἴθρις
 Ὑψηπετοῦ τί ἔπλε
 Τοῖς εἰδόσι γ' ἀμείνον;
 Ἀληθὲς ὕψος ἦτις
 Κεκτημένοις πορίζει.
 Συνειδότος δὲ ἀγνοῦ
 Ὑπ' ὕψειν θεοῖο
 Ἐς καρδίην ὀρώντος,
 Τί βέλτιόν ποτ' ἔσται,
 Καὶ ἀγγέλοις ὁμοῖον
 Βροτὸν παριστάνοντος;
 Πτερώσας δὲ θεῆς
 Πάσχει νόος βρότειος
 Ἄνωθεν ἦν ἀγνεύων,
 Τηλαυγέσι πνοῆσιν,
 Ὅστε κράτος θεωρεῖν.
 Μέγιστον, τῆδε ῥίξαν
 Αὐτόστυτον, κ' ἄρημα,
 Ζωηφόρον γὰρ πνεῦσιν,
 Μυστηρίων τε κλεινῶν
 Βάθεσσιν ἐμβατεύειν,
 Ὅσσον θ' ὑπὸ προνοίας
 Κόσμῳ καλὸν κάτεισιν,
 Ὅσσον τε ἐν χρόνοισιν
 Ἔσται αἰεὶ εἶσοι.
 Μαχάρτερον τίς εἶποι;
 Τοιαῦτ' ἐγὼ, Σωτῆρ,
 Δομήματα κράτιστα,
 Ἰσχύον σέθεν διδόντος,
 Πέτρις ἐπὶ σταθηρᾷ,
 Τοῦ ἀκρογωνιαίου
 Λίθου, δὲ αὐτὸς ἔπλες,
 D Ἐπείγομαι ἐγείραι.
 Αὐτὸς δὲ μοι χορηγοῖς
 Τὴν σὴν χάριν συνεργόν,
 Τοῦτοῖς τέλοσ παρασχέιν
 Ὅπερ κράτιστον εἴη,
 Σωτήριόν τ' ἐμοίγε.
 Οὔτε βροχὴ βίαία
 Πηγαῖα οὔτε ῥεῖθρα
 Ῥαγδαῖοι οὔτ' ἀήται
 Σείσασαι ἐμὸν τὸτ' οἶκον
 Ἐξοῦσιν οὐδὲ τυτθόν,
 Δομημένον θεμέθλω
 Σοί, Σωτῆρ, ἀκραδάντῳ.
 Σὺ μοι διδοῖς δὲ χεῖρα,
 Συνεργάστῃς δὲ γίγνου
 Ἐμοίγε καὶ περαινός
 Τὸ ξύμπαν, ἔρρ' ὕμνω σε

Ipsa tantam adduxit
 In se calamitatem
 Formidabilemque Dei
 [iram
 Mortaliumque inimi-
 [tiam.
 Nunc autem novi petram
 In qua fundamentum po-
 [nendum est
 Ut et domus servetur,
 Habeoque lapides istos
 Qui sunt vere pretiosi,
 Auro argentoque
 Perfecete ornati,
 Divitiæ iis qui colunt
 Felicitasque perfecta.
 Quid enim augusta
 Sapientia melius esse po-
 [test?
 Extra quam videre
 Deum non datur mortu-
 [libus.
 Humilitate rursus
 Alta quid erat
 Videntibus melius?
 Verum apicem quæ
 Possidentibus affert.
 Consciente agno
 Sub oculis Dei
 In corda videntis,
 Quid melius unquam erit
 Angelicum quoque
 Cibum præstante?
 Volatum divinum
 Subit humana mens,
 Desuper ita sit purus
 Splendido spiritu,
 Ut maximam cernat
 Potentiam, originemque
 Spontaneam, allatum-
 [que
 Vivificantem spiritum,
 Grandiaque mysteria
 Penitus penetrare,
 Quamque, Deo providen-
 [te.
 Orbis sit magnificus,
 Quamque per omnia
 Erit usque sacula.
 Uberius quis dicat?
 Talia ego, Salvator,
 Maxima monumenta,
 Te ipso adjuvante,
 Super firma petra,
 Vere angulari
 Lapide, qui ipse stabas
 Erigere festino.
 Concedas ipse mihi,
 Succurrente tua gratia,
 Ut ego maximum,
 Mihique salutare
 Opus perficiam.
 Nec violenta pluvia,
 Nec montium torrentes
 Gravesve procellæ
 Ne tantillum meam qui-
 [dem
 Domum evertere pote-
 [runt,
 Invicta, o Salvator.
 Tua manu stabilitatam.
 Tu mihi manum præsta,
 Auxiliator efficere
 Meus, perficeque
 Totum, ut laudem te,

Datorem consummato- [remque horum excellentium Quæ salvos faciunt ho- [mines. Etenim absque te, om- [nipotens, Neque opus, neque con- [siliium, Neque cogitatio, nec ha- [litus, Nihil omnium rerum, Quæ optimam sortem ha- [bent, Attinget omnino finem. Tu mihi carnem et Animam dedisti creans. Tu me cadentem erexisti Et ad cœlum direxisti, Cum corpore tuo me [sublevans Tu me morientem resu- [scita, Cum prævenis me gratiæ [tuæ donis Immensaque misericor- [dia, Salvator, atque dignaris Consortem reddere inef- [fabilis tuæ carnis. Tu quoque salvum me [facies tandem, Nisi penitus sine fructu [inveneris Meam peregrinationem, Nisi graviter feram [plumbi Pondus quod me curvat Perducitque in gehennam Inextinguibilemque ig- [nem,	Δοτῆρα τῶν ἀρίστων Τούτων τε συντελεστήν, Βροτούς ἀπερ σαώζει. Σοῦ γὰρ δίχα, κραταίε, Οὐτ' ἔργον οὔτε βουλή, Νόημα οὐτ' ἔρευγμα, Οὐδέν τε τῶν ἀπάντων, Κρείττονός γ' ὅσα μοί- [ρη, Τέλους τεύξεται πάμπαν. Σὺ σάρκα μοι παρέσχες Φύσησας ἠδὲ πνεῦμα. Σὺ καὶ πεσόντ' ἐγείρας, Ανήγαγες πόλονδε, Σὺν σαρκὶ σὴ ἀείρας· Σὺ τεθνεῶτ' ἀνιστάς Χαρίσμασι τοῖσιν Εὐσπλαγχνίῃ τ' ἀπείρῳ, Ἥ προσθάνεις ἡμε, Σῶ- [τερ, Καὶ σαρκὸς, ἀξιόις σῆς Κοινωνίας ἀφράστου. Σὺ καὶ τέλος σαώσεις, Ἄν μὴ ἀκαρπὸν εὐρησ Ἄλλως ἐμὴν πορείην, Ἄν μὴ φέρω μολίβδου Ὅγκον βαρὺ βρίθοντα Ἐθοῦντά τ' εἰς γεένναν Ἄσβεστον ἠδὲ πῦρ με,	A Nisi me inveneris lignum [immundum Atque sarmentum, ignis [alimentum. Et introduces me absque [merito In illis sedibus, Perenniter viventem, Hymnum gloriæ tuæ ca- [nentem, In communionem anima- [rum omnium Sanctarum atque justa- [rum. B Stirpis sacrum germen, Utrisque gratus Spiritus, Filio Patrique compar, Ter sol mihi facies; Cum me peccatorem ju- [dicabis, Ab igne æterno salva me Tuum servum, arceque [a me Omnem, Salyator, dirum [turbinem. Meorum scdam malorum Illico rumpe catenam. C Cumque per hanc viam In columbis salvusque eva- [serim, In tuo vitæ libro in- [scribe; Et in sempiternis sæculis Da mihi celebrare, cane- [reque Tuam venerandam po- [tentiam.	"Αν μὴ ἀναγνὼν ὁ πρῶτος, Χόρτον πυρός τ' ἀναμμα. Καὶ προῖκα ταῖς ἐκείσε Ἐνθήσεαι μοναῖσιν Λιωνίως βιοῦντα, Δόξης τῆς ὑμνωδῶν, Ἄκηράτοις νόοισι, Πᾶσιν θ' ὁμοῦ δικαίοις. III. Ἦννος ἱκετήριος εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. Μέμνησέ μου, ἀνάρχου Ἄβρητε βλαστὲ βίβης, Ξένον τ' ἄγμα ἀμφοῖν Ἴσον γόνῳ καὶ ἀρχῇ, Μορφῇ τρισήμιός μοι· Ὅταν κρίνης μ' ἀλοῖτριν Σῶσον πυρός με λάτριν Τὸν σὸν, ζάλης τε πάσης, Ἄνελε, Σῶτερ, αἰνῆς· Δασμόν τε λύσον αἴψα Ἔσμου λυγρῶν κικῶν [μου. Γράψον δὲ σὴ με βίβλῳ Ἦρόν φυγόντα τόνος Ἄτρωτον ἠδὲ σδον. Ψάλλειν τε καὶ γεραίρειν Ἐν ἀπλέτοις χρόνοισι Νεῦσον τὸν κράτος με.
--	--	--	---

ANNO DOMINI DCXLVIII.

THALASSIUS ABBAS.

NOTITIA.

(GALLAND. *Vet. Patrum Biblioth.* tom. XIII, p. III.)

Fuit Thalassius presbyter et ἡγούμενος, sive abbas cujusdam in Libya monasterii: quem sanctus Maximus (1) Confessor pernecessarium habuit. Hujus porro sancti Confessoris mors cum anno 662 consignari soleat (2), consequitur ante hunc annum Thalassium nostrum floruisse. Quamobrem haud ab re ad annum 640 cum Cocceio, vel ad annum 648, cum Gallandio nostro commode referri potest. Huic Thalassio vulgo acceptas ferunt *Centurias IV*, in quibus agit *De charitate, continentia et mentis regimine*. Eas nos hic exhibemus, diligentius tamen excusas. Ultimum fuit hoc opusculum, quod Gallandii labores tulerit. Græcè primus edidit Duceus (3): Latine verterat edideratque Joannes OEcclampadius Augustæ Vindelicorum an. 1520, unde et in alias Patrum Bibliothecas derivatum est. Confer sis Fabricium (4). Sunt porro *Centuriæ* omnes acrostichæ. Itaque in *Centuria quarta* emendavimus numerum 13, pro quo legebatur numerus 89, ex alia versione. In numero etiam 55, ut acrostichis servetur *Κατὰ φάρμακα* legendam erit, Fragmentum epistolæ S. Maximi ad Thalassium habes inter prolegomena ad S. Maximum.

(1) Cf. Hujusce *Patrolog.* tom. XC, col. 241.(2) Fabr: *Bibl. Gr.* tom. VIII, p. 570.(3) *Bibl. PP.* tom. II, p. 1179, edit. an. 1642.(4) *Bibl. Gr.* tom. X, p. 167.